

නිර්මාණ Nirmana

අනුබුදු මිනිසු හිමි නමදිමු

සුන්සඳ පොසොන් පෝ දා ලොව අදුර මුදා
 රන්කරු පිරිවරා බැබළුණි කැමිමි විදා
 පෑ නිසු නිරිඳු දුනු හි කල සුරන රදා
 නික්මුණි දඩයමට සහ පිරිවරින් එදා

බුදු හිමි උපන් දඹදිවි කලයෙම ඉපිද
 දම් සෝ නිරිඳු පුන් අරහත් පදවි ලද
 පිය රජ ඇරයුමින් සිරිලක වඩින ලෙද
 වැඩියෝ ලකට කුළුනින් වැනි දිනක අද

අනුබුදු මිනිසු හිමි එලෙසින් වැඩම කර
 රජු හා පිරිස බුදු දහමට නැඹුරු කර
 පහදා දුන් නිසා සිරි සදහම් පවර
 දම් දිවයිනැයි සිරිලක නම්විය එවර

ඔබ ඇරයුමෙන් හා පෑතිස් රජුගේ පැතුම්
 සලකා මෙහෙණි සහමින් පා නොමඳ විකුම්
 සිරිමා බෝ රජුන් එහි වැඩමවා උතුම්
 ඉටු කළ අමීල සේවය බැතියෙන් සමරම්

මෙත් කරුණා ගුණෙන් හදවත් පුබුදු කර
 දුක් පිරි සසර සයුරින් වෙන්නට එතෙර
 පෙන්වා ලක් දනට සිරි සදහම් පහුර
 වැඩ සිටි සේක සිරිලක, මවිබිම අතැර

ඔබ වැඩ සිටිය ඒ සුපතල මිනින් තලේ
 සුවහස් විදුලි බුබුලින් එකළු බැබළේ
 සැදහැනි දනන් නෙක පින්කම්වල නියැලේ
 මුළු සිරිලකම හිමි අද ඔබ නමින් දිලේ

විශ්වාම ලන් විදුහල්පතිනි
 ◆ ප්‍රේමා අදිකාරි
 Morden Surrey UK

යළිත් මිනිසු හිමි වැඩියා නම් !

පොසොන් සඳේ සඳ රැස් දහරේ මම
 දෙනෙන් පියාගෙන හිඳින්නෙමි
 මිනිත්තලා ගල මහින්ද හිමි සඳ
 මගෙ රට දැය ගැන සිතන්නෙමි

දුනු හි අරගෙන පැතිස් තර්කිදු
 මුවන් අභියසක මරන ලෙසින්
 රජ පිරිවර සහ එකතුව දිවිවා
 කැලැ රොදේ සැරි සරන නොසිත්

තිස්ස! තිස්ස! උස් හඬ පැතිරෙන විට
 බැලුවා මහ රජු උරුම වෙලා
 මිනිත්තලා ගල මුදුණේ සිටියා
 මිහිදු සමිදු සහ පිරිස බලා

අසන අසන අඹ පැතයට පිළිතුරු
 දෙමින් නුවණ විදහා පැවා
 අපේ රජතුමා දුනු හි බිම දා
 බුදු දහමට අවනත වුවා

මගෙ සිරිලක් බිම දහම් දිපයක්
 කරමින් සහ පරපුර හැදුවා
 විහාර දාගැබි කලා ශිල්ප නෙක්
 දහසක් දේ අපහට බෙදුවා

යහගුණ දහමද සමගිය සතුටද
 සිරිලක දස අත පැතිර ගියා
 බදු බණ හද තුළ පුරවා ඉන් පසු
 හෙළ දෙස රැස් දියුණුවට ගියා

අද කෝ සාමය කොතැනද සැනසුම
 යුද ගිණි දස අත ඇවිලෙන්නේ
 මගේ දහම් දිවයින තුළ ඉඳගෙන
 මලක් පුදන සිත පැරෙන්නේ

පොසොන් සඳේ සඳ රැස් දහරේ මම
 දෙනෙන් පියාගෙන සිතන්නෙමි
 තවත් මිහිදු හිමි කෙනෙක් නුදුරු දින
 වඩින්න කියලා පතන්නෙමි

◆ ප්‍රේමා එස්. රූපසිංහ
 නුගේගොඩ Sri Lanka

අනුබුදු හිමි නමදිමි

අදවත් දින උදාවු පුත් පොහොස පොසොන්
 වඩින්න සිරිලකට මිතුරු රකින ලෙසින්
 ගෙනදුන් දහම් රස නැණ ගුණ වඩන සිතින්
 බැතියෙන් හිස නමම් අනුබුදු මිහිදු නමින්

◆ ජෙනටි සුහවික්‍රම - ගම්පහ

පොසොන් මහිමය

පොසොන් සඳින් බබළන උඩු ර සි න් පිරුණ බණ වැකුණිය ම හි න් ද හිමි හැරුණි දොර ප හ න් ව වැනිමේ හිමි ඔබ	ගුවනේ සවනේ නිවනේ සෙවනේ
හිමිගුණ පැතිරුණ මෙම මුළු කැනනැන බැඳි රැස් විහිදෙන අ ප ම ණ ඉතිරෙයි අනුබුදු ලැබගෙන සැනසෙති ඔබ පිළි	දෙරණේ තොරණේ වරුණේ සරණේ
රුදු තද සිත් දස කුසලෙහි ජන හද වත් පවු මලයෙන් බැති පුද දෙනුවස් හි පද හිමි සඳ දිලි හින්දයි ගිරි	යෙදුණේ මිදුණේ බැදුණේ මුදුණේ
හෙළ සාහිත්‍යට නව පණ ග ල තුළ අපමණ බුදුගුණ මී ල නොකලැකි බිතු සිතුවම් ම ල බැඳි ගත සිත මළකඩ	පෙවුනේ කැවුනේ මැවුනේ යැවුනේ
දු නු ඊතල වෙත ගිය අත උණු වු හද දම් සිසිලස තු නු රුවනට මුළු සිරිලක අ නු බුදු හිමි හින්දයි අප	ඇදුනේ වැදුනේ බැදුණේ මිදුණේ

ගාස්තුවහි
 ◆ මගස්තැන්නේ රතනජෝති හිමි
 සුනන්දාරාමය ගම්පහ Sri Lanka

අනුබුදු හිමි නමදිමි !

බුදුගුණ කියන විට මතුකර අම ඒ වැනි සැපක් නැත මට මේ මුළුම හිමි නොදෙසුවා නම් සුදු ඇත්පද මා කැලයෙහි වෙසෙන ගල් වැද්දෙකි	සුවම ලොවම උවම තවම
රුව නොදුටුවත් හිමිගේ වැනි ඇසට වැටනේ මගෙ ලයට ඔබ ගුණ සුවද අනුබුදු නොවේ මගෙ හිමි සිරිලකට මිය යන තුරුම මගෙ හිස මල්කඩකි	අදුන් සදුන් බුදුන් මුදුන්
වෙස්ගෙන මොහොතකට රන් සමනලෙකු සිරිපා පියුම් රොන් ඇදගනු පිණිස පෙරුමන් පුරා බිඳ මතු ගිහිගෙරුර මේ සංසාර සාගරයෙන් එතෙර	හිමි එමි බැමි වෙමි

◆ කරගම්පිටියේ ජයවංශ පෙරේරා

පොසොන් සිතුවම් සිරිලක් දිවයින සරා නව යුගයක් කළ උදා පුදුමු පුදුමු බැති පෙමින් අනුබුදු හිමි සිරි දෙපා	පොසොන් රසෙන් දහම් සිත් මෙන් සිසිලසින් වෙළේ ගසෙන් වැලෙන් පිපි කුසුමින් පවත් සැලේ බසෙන් නිහඬ හි ගොතමින්
සහ පරපුර බිහිවුණේ මෙන් කරුණා පැතිරුණේ සමිදුනි ඔබගේ ගුණේ ගයමු ගයමු අද දිනේ	නිසන්සලේ පොසොන් තරිදු නුබ හිනැහෙයි මිහින්තලේ
අඹ දළ සුළඟට වෙළී ඔබ රුව මවමින් හිඳි මිහින්තලා නුබ ගැබින් සඳරැස් ඔබ පා සිඹි	◆ DAREN London

◆ කුමුදු රොහාන්
 අමරසිංහ
 Wood Green, London

පොසොන් ගී

අදයි සුපිත්වත්
 මහින්ද මා හිමි
 වැඩි පොසොන් පෝ දා
 වැදේ සුගන්ධේ - වෙළී සුළං රැල්
 පිපි රමය මාලා
 මිනිත්තලාගල - දෙසින් පෙහේ
 අඩ වර්ණ රශ්මි දහරා

බුදුන් දහම් සිසිලේ
 ගිලේ ගිලේ ලංකා
 අදයි සුපිත්වත් - මහින්ද මා හිමි
 වැඩි පොසොන් පෝ දා

පින්බර මේ සෝබා
 උතුම් පොසොන් පෝ දා
 සිංහල ජාතිය - සම්බුදු ධර්මය
 දිනේ සදා ලංකා

ගායනය -
 මාලේ පැටුම්පා ද මෙල්

පායන් පොසොන් සඳ
 මී අඹ සුවද පැතිරුණු
 දම් දහර ගලා ගිය
 මනු සිත් සුවපත් කළ
 පායන් පොසොන් සඳ හෙළයට

දැල්වෙන පහන් සිල
 එළිය කරනා නිවන් දොර
 කරුණාහරිත මල් පිපුණ
 පායන් පොසොන් සඳ හෙළයට

වඩිදිය බාදියට
 හැලෙනතට පුරණ පෙරුම්
 ගැබ්බර අහස් කුස
 පායන් පොසොන් සඳ හෙළයට

කෙත් වතු සරු වන්තට
 සාදු හඬ සවන රැවි දෙන්තට
 තුන් හෙළය එකලස් වන්තට
 පායන් පොසොන් සඳ හෙළයට

◆ සපුමල් බණ්ඩාර
 ද අල්විස්
 London

මා හද බැරි පුද!
 ගස් උඩ සුදුමල්, අත් උඩ සුදුමල්
 හැමතැන සුදුපාටකි ඇත්තේ
 මිස්සක අරණම දසසිල් අරගෙන
 සුදු පිරුවට පොරවා ගත්තේ

සඳහම් මිණිකැට එළියෙන් මිසඳිටු
 ගණදුර පැනනු ලක් පියසේ
 අනුබුදු හිමි ගුණ සමරා වන
 දෙවියොන් සුදුපිරුවට එළිනි මෙසේ

බැතිමත් හදවත් අකරින් මතුච්චි
 සුළගේ පාවෙන බැති ගියෙන්
 රසවත් වී වන විහඟුන් යළි එය
 දස අත පතුරති රස ගියෙන්

අනුබුදු සිරිපද නළලන සඳමින්
 බැති උපහාරය කරමු නැමී
 පිරිසිදු බව පිරි මගෙ හදවත
 ගද කිළියක් වේවා ඔබට හිමි

◆ සිරිපාල කඳුමුල්ල
 Sri Lanka

Listen to the cries!
 For hundreds of thousands of years
 The stew in the pot
 Has brewed hatred and resentment
 That is difficult to stop.

If you wish to know
 Why there are disasters
 Of armies and weapons in the world,
 Listen to the piteous cries
 From the slaughterhouse at midnight.

◆ A Chinese verse

දම් රස මිහිර
 පෑතිස් නිරිඳු මිස්සක වන පෙතට
 එළවා දුටුදි මුවෙකට දෙනෙත
 නිස්ස ය කියා ඇමතු හඬ සවන
 සතුටකි එදා දුනු හි බිම තැබුණු

පෙන්නා අඹ ගසක් ඒ ගැන කරුණු
 රජුගේ නුවණ වටහාගෙන දහම
 මිසඳිටු අදුර එදවස දුරු කරුණු
 එළියෙන් එළිය වී සිරිලක සතර

උත්තම මිහිදු හිමි දෙසු දම් සවන
 සෙන් සිරි සැඳි පව මළ පිය දැමුණු
 මෙන් කරුණා දයා සිහිලැල් පවන
 සත්වග සැනසුණේ බවදුක් කතර

දන හද නිවා හරවා නිසරණය
 සැනසෙන හැටි දෙසා නිමකොට සසර
 මන බැඳි නිවන් පුරයට දොර විවර
 අනුබුදු සමිදු දෙසු දම් රස මිහිර

◆ ලීලා විජේසූරිය
 අම්බලන්ගොඩ Sri Lanka

පොසොන් සඳේ !
 නුබ ගැබ සිනාසී සිත සිසිලක්
 අඹ තුරු අතු මහින් එබිලා සුව
 සිඹි සඳ දියෙන් දස අත සණදුර
 සුබ සිහිනයක් මගෙ සිත වටකර

පෙරදා නිරිඳු පෑ තිස් අවි දරා
 විසදා මුවාගේ ඉරණම දිවෙන
 පහදා අමා දම් නිරිඳුන් සවන
 දෙසුදා සඳේ නුඹගේ මතකයට

මුණිදු ගුණ නොදැන ගස් ගල් පිදුව
 අවි දු අදුර වෙන ජනයිත් ඇදෙනු
 මිහිදු සමිදු වැඩ දම් පද දෙසන
 සුසුදු සිතින් නුඹ ඇසුවේද සතුට

එ දවස් වගේ රැස් විහිදා අහස
 අදටත් පොසොන් සඳ පායා දිලෙනු
 බැඳසිත් සතන් හෙට දිනයෙන් නැගී
 කවදත් නුඹේ සිසිලස අඩුවකුත්

මිනින් තලා කඳු පාමුල සිහිල
 සිහින් සුළගේ සුදු අරලිය සුවද
 මහින් ද මා හිමි දෙසු දම් සිතෙහි
 කියන් එ දම් මිනිසුන් හට පොසොන්

රන්දා
 වින්දා
 බින්දා
 ඇන්දා

හිඳ
 සඳ
 විද
 එද

රට
 දුට
 විට
 පිට

මත
 ඇත
 එත
 නැත

සැදේ
 රැදේ
 ඇදේ
 සඳේ

◆ දුලාච්චි සිරිවර්ධන
 හිති පිඩිය
 කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

කෝ බණ පිළිපදින දන ?
 ඔබ බුදු සසුන පිහිටවී පසු සිහල
 දම් දිවයිනැයි සුපතල විවිස රටෙහි
 එනමුත් සමිද දැන් මෙහි ඇති දහම
 නිරිසන් වැඩ තිබේ බැලු බැලු අතම

මිනිසුන් මැරුම බල්ලන් මරණ
 මානව දයා ගුණ දන හදෙහි
 බණ පින්කම් පලෙන් මත නැගෙන
 රට වැසි දනගෙ ගති දින දිනම

ගුවන් විදුලි බණ රුවාහිනිය
 හැම පන්සලම බණ පන්තරයෙහිද
 අතනත් මුණිගෙ බණ මෙනනත් මුණිගෙ
 සමිදුනි එතෙත් කෝ බණ පිලිපදින දන?

පෑතිස් නිරිඳු යුගයෙහි ඔබ වැඩිය
 තිබු ගුණ දහමට දැන් නැත මේදිව
 මේ විපතින් මුදා රක්නට සියළු
 සමිදුනි අනේ නැවතත් මෙහි වඩිනු මැන

◆ කලාගුණ කටුවාමුල්ලේ ජිනදාස

අසනු මැන මේ හැඳුම් !
 සියක් දහස් වස් ගණනක් තිස්සේ
 මස් ඇතිලිය ඇත ලිප උඩ ඇවිලෙන
 වෙටර කේතිය පැති පැති උතුරයි
 නවතන්නට බැරි කිසි ලෙස කිසි දින

දැනගනු ඊසි නම් ඇඳි ලොවෙහි අද
 ආයුධ ලෙලවන විපත්ති ව්‍යසන
 අසන්න ! මැඳියම හද කම්පා කොට
 මස් මඩුවෙන් එන විසරු ලතෝතිය

◆ වින කවියක්